

tejdén, lidi ještĀ neznám, tak mĀ napadlo, Āe bych pĀmes svátky nebyl sám. To je všechno.“ „Aháá,“ protĀhl smiĀlivĀ Franta, „tak dĀkujĀ za psa. A, co jsem tento..., vy nikoho nemáte?“ „Ale kde, nemám. Kdopak by se zahazoval se starým dĀdou, ĀeknĀte. V takovej barabiznĀ studenej. Vopravuju kamna, potĀebovaly vymazat, tak je u mĀ nevlĀdno. Āle co, dejte se mnou slivovici, kdyĀ jste vĀili takovou štreku. Je loĀská, švestky se mĀ povedly.“ Na stole se objevil opletený demiĀon a cinkly pohárky. Franta mrkl na pana Poustku a v tu chvíli oba napadla stejnĀ myšlenka. V malém domku na druhém konci mĀstysse praskal oheĀ v peci a Āapina s Brokem dolizovali zbytky svĀteĀní krmĀ. Cimrou se tĀhl hustý dĀm, karty pleskaly a na oknech puĀely první ledové kvĀty. Pod stolem stĀla prĀzdnĀ lĀhev s nĀpisem Jamaica, on takový litr rumu ve tĀech, doĀista nic není. Pro všechny lidi dobrĀ vĀle, s pĀáním klidných svĀtkĀ WOLFG